

SCÉNÁŘ K AUDIONAHRÁVCE

Zpracovaly: Vanesa Ulmanová
Ella Mauerová
Stella Vaňátková
Lada Kovářová
Odborné vedení: Bc. Lucie Tegtmajerová

Jiří Vondráček se narodil roku 1956 v Praze, ale v současnosti žije v Jablonci nad Nisou a působí jako učitel na jedné ze základních škol. Již jako dítě se stal svědkem jedné z nejzásadnějších událostí moderních dějin Československa.

Helena Vondráčková "Přejdi Jordán"

„Přes naší vesnici začaly projíždět kolony obrovských sovětských vojenských vozidel a směřovaly na Lipník, vísku, která byla kousek od nás, kde v lesích později byla zřízena jedna z velkých základů okupačních vojsk.“

Už tehdy jako dvanáctiletý kluk vnímal vážnost situace díky svým rodičům, kteří mu dokázali jednoduchým způsobem vysvětlit, co se děje a že...

„... se stalo něco strašného, že iluze, které přicházely s Pražským jarem se ze dne na den rozplynuly a že k nám přišel někdo, kdo bude rozhodovat o nás a bez nás.“

Československý lid se 21. srpna roku 1968 probudil do tíživého rána. Nikdo netušil, jak dlouho to potrvá a zda ještě někdy pocítí doušky svobody. Jedním z nich byl i Jiří Vondráček, který i přes komunistický režim zůstal sám sebou. Hlavní zásluhu na tom, kým je dnes, mají hlavně jeho rodiče.

„A co je podstatné, naučili si mě vážit těch skutečných hodnot a vážit si slušnosti a pravdy.“

Moudrost Jiřího Vondráčka nás provází každým dnem. I přes to, že náš život je v dnešních dnech o mnoho lehčí, neměli bychom na tyto události zapomínat.

„Život mě naučil, že tu svobodu lze velmi velmi jednoduše ztratit.“

Jiří Vondráček si zažil těžká léta, ale i přes to jsou věci, které má rád. Už jako malý miloval hudbu a doteď se jí věnuje.

„Prošel jsem dokonce všemi pěveckými sbory, které se vždy na všech stupních škol tvořily, ať to byla základka, ať to byl úžasný pěvecký a hudební sbor na gymplu, kde jsem dokonce, to je také krásná moje vzpomínka, hrál a zpíval s Míšou Kocábem.“

Hudba ho provázela i na vojně.

„Z vojny, kdy jsem hrál v místní takové kapele. Hrál jsem tam na flétnu, na kytaru a bylo to docela zajímavé”

Bohužel ne všichni na vojně měli stejné štěstí jako Jiří Vondráček. Ten si tedy jí neprošel jenom v kapele. Strávil na vojně jeden rok po vysoké škole a má na ní z větší části dobré vzpomínky. I přesto si myslí, že v té době byla vojna zbytečná.